

Το άγαλμα

Ιδού οι λεπτομέρειες: ο άνθρωπός μας είχε φτάσει στη Ρώμη και περίμενε να γίνει δεκτός σε ακρόαση από τον Πάπα. Για να κερδίσει την εμπιστοσύνη των ευγενών και των ισχυρών της Εκκλησίας, αλλά –ταυτοχρόνως- για να μη μαθευτεί πως ήταν απεσταλμένος μας και πέσει θύμα εκβιασμών και δυσάρεστων ερωτήσεων, σε μια πόλη όπου συνέρρεε κάθε καρυδιάς καρύδι και όλοι κοίταζαν να κάμουν τη δουλειά τους σε βάρος άλλων, γι' αυτούς τους λόγους λοιπόν, ο Φιλοκτήτης της Κλίμακος παρουσιαζόταν ως εμπορευόμενος και άνθρωπος πλούσιος περαστικός. Πολύ καλά είχε κάμει, ώστε να μη γίνουν γνωστές οι υποσχέσεις που του είχαν δοθεί, να μη βγεί στη φόρα η ανάγκη μας. Απ' όποια μεριά κι αν εξετάσουμε το ζήτημα, δεν έχουμε να τον μεμφθούμε για τίποτα. Ήταν ένας πατριώτης.

Το άσχημο ήταν πως δεν μιλούσε καλά τα ιταλικά και γελούσε ότι δεν τα είχε μάθει έχοντας προτιμήσει τ' αραμαϊκά. Αυτή η δήλωση προκαλούσε την υποψία πως ήταν όργανο των Εβραίων. Κάποιοι μάλιστα τον είχαν δει να συζητάει με τον Εβραίο ποιητή Ιωσήφ μπεν Μείρ ιμπν Ζαμπάρα για παπύρους και για γραφές και οδούς σωτηρίας. Να λοιπόν που με αφορμή μια συνωμοσία, από εκείνες τις καθημερινές, που από το τίποτα άνθιζαν στην πόλη των Καισάρων, ο Πάπας έδωσε εντολή να τον περάσουν από δίκη, διαδικασία συνοπτική και δίχως συνήγορο. Τον έβγαλαν από το δικαστήριο και τον έριξαν στη φυλακή, όπου ο καημένος ξάπλωσε να κοιμηθεί, βέβαιος πως επρόκειτο για παρεξήγηση. Και τον έβγαλαν μέσα στη νύχτα από το κελί του και του πήραν το κεφάλι, πριν προλάβει να μιλήσει καλά-καλά. Κι ο Ιωσήφ μπεν Μείρ ιμπν Ζαμπάρα έστειλε το περιστέρι με την είδηση, φεύγοντας ακροποδητί από τη Ρώμη κι έχοντας το βλέμμα του στραμμένο κατά τη Βαρκελώνη, που ήταν η πατρίδα του.

Ω, τι αναταραχή που ξεσηκώθηκε στην πόλη της Μαραθίας. Ο Έπαρχος κι η Δωδεκάδα κάλεσαν αμέσως το νούντσιο του Πάπα στη χώρα μας να δώσει εξηγήσεις. Και παρουσιάστηκε ο σινιόρ Φραντζέσκο Ταβέρνα Λουϊτπράντο στο Επαρχείο με τα σκαρπίνια του και τα βελούδα του και το ταξιδιωτικό περιστέρι έστεκε σε μια γωνιά ακίνητο. Κι ο σινιόρ Φραντζέσκο ξερόβηξε και είπε πως ο Πάπας δεν γνώριζε την ιδιότητα του ανθρώπου μας και πράγματι είχε πιστέψει πως ήταν ένας εμπορευόμενος, περαστικός άνθρωπος και τυχάρπαστος, που βρισκόταν υπό τους νόμους και την εξουσία της Ρώμης. “Γιατί δεν ζήτησε να πληροφορηθεί;” ρώτησε ο Έπαρχος Κωνσταντίνος. “Ο Πάπας δεν ζητάει να πληροφορηθεί, γιατί ξέρει τα πάντα και είναι αλάθητος”, απάντησε ο σινιόρ Φραντζέσκο (Η παράδοση λέει πως εκείνη τη στιγμή το ταξιδιωτικό περιστέρι κουνήθηκε από τη θέση

του, έκαμε μια μεγάλη κουτσουλιά και πέταξε έξω από την αίθουσα).”Τότε γιατί βιάστηκε να τον εκτελέσει μέσα στη νύχτα;” ρώτησε κάποιος άρχοντας. “Γιατί θα του κακοφαινόταν πολύ να μαθαίνατε πως τον εκτέλεσε μέρα, λες και είχε κάτι εναντίον σας”, απάντησε ο σινιόρ Φραντζέσκο.